

antifa

patissia-Labrini-galatsi

έντυπο δρόμου // χειμώνας 2021 // τεύχος #1

**FUCK QUARANTINE
SUPPORT YOUR
LOCAL PARK!**

INTRODUCTION

Ύστερα από περίπου ένα χρόνο που η καθημερινότητά μας άλλαξε μέσα στο ασφυκτικό πλαίσιο πειθαρχήσεων και απαγορεύσεων που ονομάσανε καραντίνα, το μόνο σίγουρο είναι ότι το μέλλον δεν προβλέπεται θετικό. Οι επιπτώσεις στις ζωές μας, γνωστές σε όλους: αφραγκία, αστυνομία παντού, τρομοκρατία μέσω των μίντια. Και έχει ακόμα.

Από εκεί και πέρα, δεν σημαίνει ότι θα κάσουμε με σταυρωμένα τα χέρια, απομονωμένοι και φοβισμένες στα σπίτια μας. Όλο αυτό το διάστημα πολλοί από εμάς, ένα μεγάλο κομμάτι της πολυεθνικής εργατικής τάξης, σπάσαμε τις απαγορεύσεις, συναντηθήκαμε με τους δικούς μας σε καβάρτζες, συζητήσαμε και προσπαθήσαμε να βγάλουμε νόημα μέσα στην παράνοια που επικρατεί. Και έτσι θα συνεχίσουμε να κάνουμε με τον τρόπο που έχουμε μάθει να την παλεύουμε- συλλογικά και «όλοι μαζί». Πρέπει να συναντηθούμε, να συζητήσουμε, να ανακαλύψουμε τα κοινά μας. Και να οργανωθούμε.

Η δικιά μας αντίφα ομάδα, κινείται στις γειτονιές των Πατησίων, του Γαλασιού και της Λαμπρινής. Θέλουμε να γνωριστούμε με άλλους και άλλες σαν κι εμάς. Όποιος/α έχει την ίδια ανάγκη, ας μη διστάσει να μας στείλει mail ή να μας πει δυο κουβέντες στο δρόμο.

Για επικοινωνία/αυτοκόλλητα:
antifapatissia@gmail.com

#metoo: Το νέο trend και γιατί το φτύνουμε στα μούτρα

Θα έχετε πάρει χαμπάρι τον κακό χαμό που έχει γίνει με τις αλληπάλληλες καταγγελίες που κάνουν επώνυμες γυναίκες εναντίον επώνυμων αντρών για σεξουαλικές επιθέσεις και βιασμούς. Με αφορμή τις καταγγελίες αυτές, αριστεροί και δεξιοί, ο πρωθυπουργός, δημοσιογράφοι και παρατρεχάμενοι καταδικάζουν τον σεξισμό και τη βία κατά των γυναικών, παριστάνοντας τους αντισεξιστές προστάτες της γυναίκας! Με τοο, λένε πρέπει να πούμε, να τους εμπιστευθούμε και να μιλήσουμε όλες. Ε, τι δεν καταλαβαίνετε; Αυτοί οι φασίστες που έναν χρόνο τώρα μας έχουν κλειδαμπαρώσει σπίτι και μας έχουν αναγκάσει να ζούμε με ψίχουλα μια ζωή που δεν γουστάρουμε, που μας λένε πως όλα αυτά είναι για το καλό μας, που έγιναν «αντιφασίστες» δικάζοντας τους χρυσαυγίτες, οι ίδιοι αυτοί φασίστες το τελευταίο διάστημα έγιναν και φεμινιστές! Ε, η οργή μας έχει βαρέσει κόκκινο!

Η ίδια μας η εμπειρία δεν αφήνει περιθώρια σε κανένα μισογύνικο ερπετό να παίζει παιχνίδια στις πλάτες μας παριστάνοντας τον φεμινιστή. Σαν γυναίκες, μαθήτριες, φοιτήτριες, εργαζόμενες, μητέρες και νοικοκυρές αυτής της πόλης ξέρουμε από πρώτο χέρι ότι στον δρόμο, στο σχολείο, στο σπίτι ή στη δουλειά τα σώματά μας αντιμετωπίζουν καθημερινά βλέμματα, αγγιγματα, σχόλια ή και κακοποιήσεις. Ξέρουμε από πρώτο χέρι ότι οι σεξιστικές επιθέσεις είναι ο τρόπος των αρσενικών αφεντικών μας να μας πειθαρχούν και να μας θυμίζουν το πόσο πολύ εξαρτιόμαστε από αυτούς. Ξέρουμε και κάτι ακόμα, όμως. Πως σε αυτή την κοινωνία δεν είμαστε, ούτε αντιμετωπιζόμαστε όλες το ίδιο από το κράτος και τους θεσμούς του. Αμέτρητες φορές έχουμε αντιδράσει ή μιλήσει για την κακοποίησή μας ή τον βιασμό μας και άλλες τόσες αμέτρητες φορές έχουμε αγνοηθεί, έχουμε στοχοποιηθεί, έχουμε απολυθεί ή ακόμη και διαπομπευτεί... μαντέψτε... από όλους αυτούς που σήμερα το παίζουν προστάτες μας και μας λένε να μιλήσουμε!

Εμείς μιλάμε και αυτό που λέμε είναι να μας κάνουν τη χάρη όλοι οι μασκαράδες κρατικοί φεμινιστές να σκάσουν. Εμείς δεν είμαστε ούτε celebrities και πετυχημένες με «κοινωνική απήχηση» και τα ευρώ να μας τρέχουν από τα μπατζάκια να πληρώνουμε δικηγόρους, ούτε βρίσκουμε λύση στα προβλήματά μας πατώντας κουμπάκια και hashtags μπροστά από μια οθόνη, βυθιζόμενες στη μοναξιά που μας παρουσιάζεται σαν μονόδρομος. Τώρα πιο πολύ από ποτέ βρίσκουμε τις δικές μας και τους δικούς μας και ψάχνουμε τρόπους να την παλεύουμε. Όπως κάναμε πάντα. Τώρα πιο πολύ από ποτέ φτύνουμε στα μούτρα τις «λύσεις» τους.

Ένας χρόνος χούντα ή καλύτερα Δεξιοί και Αριστεροί μας κλειδώσανε μαζί!

Μετράμε ένα χρόνο που το ελληνικό Κράτος αποφάσισε να μας κλειδώσει στα σπίτια μας δίνοντας επιδόματα που φτάνουν μόνο για φαΐ και κόβοντας μισθούς στη μέση. Από τότε οι μηχανισμοί διάχυσης φόβου και σύγχυσης δουλεύουν στο full με σκοπό την απομόνωση και την καταστροφή οποιαδήποτε μορφής συνεννόησης. Τα μέτρα που μας έχουν επιβληθεί αν τα σκεφτούμε ως μέτρα αντιμετώπισης ενός «φονικού» ιού θα χαρακτηρίζονταν παράλογα. Όμως τα μέτρα δεν είναι καθόλου παράλογα γιατί αυτό που ζούμε δεν έχει να κάνει με κανέναν ιό και τα μέτρα καμία σχέση δεν έχουν με την υγεία μας. Αντίθετα το σκηνικό που ζούμε είναι η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που μετράει ήδη 10 χρόνια. Και αυτό για τα ντόπια αφεντικά και το κράτος σημαίνει ένα πράγμα: πώς θα πειθαρχήσουμε για να είμαστε πιο φθινοί και παραγωγικοί. Έτσι, αντίθετα με την Αριστερά που βλέπει τα μέτρα ως αποτέλεσμα μιας ανίκανης δεξιάς κυβέρνησης εμείς εντοπίζουμε ότι η εφαρμογή τους απαιτεί τον συντονισμό όλου του πολιτικού συστήματος. Έναν συντονισμό που κανείς μπορεί να τον δει να εξελίσσεται στα παρακάτω επεισόδια.

Επεισόδιο 1ο: Σκάστε, θα μιλάει μόνο το κράτος και οι «ειδικοί» του.

Τα μέτρα που λέτε έχουν την ιδιαιτερότητα να έχουν την σφραγίδα του «ειδικού», οπότε κουβαλάνε και την «αντικειμενική» γνώμη της επιστήμης, άρα όποιος πάει να την αμφισβητήσει τσιμπάει την ταμπέλα του συνωμοσιολόγου. Αυτό ήταν ένα από τα κατορθώματα των δεξιών και των αριστερών της χώρας. Να φτιάξουν το πλαίσιο στο οποίο όποιος θέλει να έχει γνώμη θα πρέπει να μη ξεφεύγει από την γραμμή που λέει: «το κράτος προσπαθεί για το καλό μας». Έτσι όποιος δεν τοποθετείται εντός του πλαισίου, δηλαδή δεν αναπαράγει την κρατική γνώμη, θα λογοκρίνεται ως fake news και ακροδεξιός ψεκασμένος. [κρατήστε το αυτό για το 3ο επεισόδιο]

Επεισόδιο 2ο: Βάλε hashtag, τι τις θες τις διαδηλώσεις.

Η Αριστερά ως κομμάτι του κράτους με χαρακτηριστικό την «αγωνιστικότητα» που μας πουλάει θα έπρεπε να προσαρμοστεί στις νέες συνθήκες. Έτσι, δείχνοντας «κοινωνική

ευθύνη» έψαχνε τον τρόπο για να είναι χρήσιμη στα ντόπια αφεντικά. Πρότεινε λοιπόν τον τρόπο που θα διεξάγονται οι διαδηλώσεις από εδώ και πέρα. Δηλαδή: μάσκες, αποστάσεις και SMS. Επιπλέον, μιας και το ο-καθένας-μόνος-του-πίσω-από-μια-οθόνη αρέσει στα αφεντικά, οι αριστεροί φίλοι μας, όλο και περισσότερο μας ψήνουν με την ιδέα να αντικαταστήσουμε τη πλατεία με το Facebook κοτσάρωντας και ένα hashtag για κάθε μαλακία που μας λένε. Μαντέψτε τι επιφυλάσσεται σε οποιαδήποτε έκφραση εκτός αυτού του πλαισίου.

Επεισόδιο 3ο: Μπορεί να απαγορεύεται η κυκλοφορία αλλά κερδίζουμε!

Το θέμα της αστυνομίας στα πανεπιστήμια και η νομοθεσία περί λογοκρισίας στη μουσική ήταν τα πρόσφατα βήματα της Αριστεράς στη νέα συνθήκη. Ήθελαν να μας πουν ότι το ζήτημα με τους μπάτσους βρίσκεται στα πανεπιστήμια που είναι κλειστά και όχι σε κάθε πλατεία και πάρκο της Αθήνας. Ήθελαν να μας πούνε ότι το πρόβλημα της λογοκρισίας θα υπάρχει μόνο στους στίχους των τραγουδιών και όχι σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής όπως φρόντισαν οι ίδιοι και περιγράψαμε στο 1ο επεισόδιο. Και προφανώς τσιμουδιά για την απαγόρευση κυκλοφορίας! Αντ' αυτού μας πουλήσαν ότι κερδίσαμε και ότι το νομοσχέδιο πάρηκε πίσω.

Deleted Scenes: Αριστερά και πόλεμος.

Τέλος, στις 20 Γενάρη του 2021 η ελληνική βουλή με 284 ψήφους υπέρ και καμία κατά αποφάσισε την επέκταση των συνόρων του ελληνικού κράτους με το έτσι θέλω προς το Ιόνιο πέλαγος. Δηλαδή δεξιοί και αριστεροί μας δήλωσαν στη πράξη ότι στα εθνικά ζητήματα δε χωράνε διαφωνίες ούτε για πλάκα. Ε, δείτε πόσο καλά ταιριάζουν οι πειθαρχήσεις που κρύβουν όλα τα μέτρα που μας έχουν φορτώσει με την συνολικότερη υποτίμηση της τάξης μας και πόσο ταιριάζουν επίσης με

τις βλέψεις του ελληνικού κράτους στην εξωτερική πολιτική και τον πόλεμο.

Όσο η καπιταλιστική κρίση θα οξύνεται αυτός ο συντονισμός θα γίνεται όλο και εντονότερος. Μια δουλειά που φαίνεται χρήσιμη για τη τάξη μας είναι να εντοπίζουμε τέτοια επεισόδια.

Παράσταση του Κ.Κ.Ε. την Πρωτομαγιά του 2020. Οι κοινωνικά υπεύθυνοι αγωνιστές διατηρώντας τις αποστάσεις και φορώντας τις μασκούλες τους μας δείχνουν πως πρέπει να πειθαρχήσουμε στις νέες συνθήκες.

Λογοκρισία στην Τέχνη / Ζηκτική υποχώρηση της κυβέρνησης αλλά οι κίνδυνοι παραμένουν

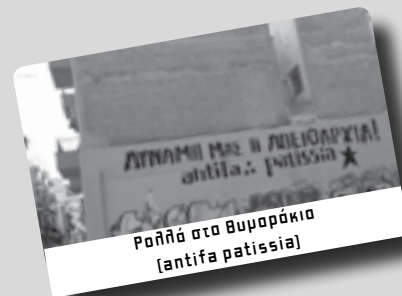
Μη μπερδεύεστε, δεν είναι κάποιος καλλιτεχνικός συμβολισμός σχετικά με τη λογοκρισία και τη μασκοφορία. Το μήνυμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι ξεκάθαρο: αν θες η κυβέρνηση να «υποχωρεί» άτακτα θα πρέπει να ντύνεσαι όπως σου λέει κιολας.

...διότι είσαι απ' το Περιστέρι.

Κατεβαίνεις δεκάδες μέτρα κάτω απ' την επιφάνεια της γης, στον σταθμό κόσμος τρέχει για κάπου να προλάβει, μπάτσοι, security, κάποιοι με άλλες στολές (που δεν καταλαβαίνεις τι ρόλο ακριβώς βαράνε), μπάρες, κάμερες, εντολές απ' τα μεγάφωνα, εντολές στους τοίχους. Όλα λευκά και αποστειρωμένα σαν τρελάδικο. Να φοράς μάσκα κι ας δυσκολεύεσαι να αναπνεύσεις, να προσέχεις μην βήξεις για να μην σε στραβοκοιτάνε οι ξιπασμένοι. Μέσα σ' όλα να 'χεις και το νου σου να μην σκάσει ελεγκτής και σε ζαλίσει για το εισιτήριο που δεν έχεις. Είσαι 16 χρονών απ' το Περιστέρι έχεις φάει ένα χρόνο καραντίνα στην μάπα και γνωρίζεις ήδη πως για να βρεις δουλειά θα φτύσεις αίμα και πως τα λεφτά που θα βγάζεις δεν θα φτάνουν ούτε για τα βασικά. Κι εκεί που τα σκέφτεσαι όλα αυτά βρίσκεται ένας μαλάκας στο βαγόνι να σου δώσει κι άλλες εντολές. «Κατέβασε τα πόδια σου», «Μίλα πιο σιγά», «Ξέρεις ποιος είμαι εγώ;». Του ρίχνεις 2 μάπες, τον «ξαπλώνεις» και φεύγεις. Την επόμενη μέρα το μισό βίντεο απ' το περιστατικό παίζει σε replay σε εκατομμύρια οθόνες. Το καθίκι, που σου έτριβε την εξουσία του στην μούρη χτες, έχει βγει λάδι και το παίζει θύμα. Πολιτικάντηδες κάθε προέλευσης σπεύδουν να καταδικάσουν. Σε βγάλαν «αρνητή» της μάσκας, «ψεκασμένο» και «εγκληματία», γελιοποίησαν τα κίνητρα, την προσωπικότητα και την οικογένεια σου, κρατήσαν τις απαραίτητες αποστάσεις. Το μήνυμα είναι ένα και αναπαράγεται από όλους συντονισμένα. Στοχοποίηση των συμπεριφορών της νεολαίας της εργατικής τάξης για την περαιτέρω υποτίμησή της. Θα επιτρέπεται να βγαίνεις μόνο για να δουλεύεις για ψίχουλα, αν βέβαια πρώτα βρεις δουλειά. Δεν θα σηκώνεις χέρι σ' αυτούς, που έχουμε βάλει να επιτηρούν τις εντολές, είτε φοράνε στολή, είτε όχι. Αλλιώς πέρα απ' τους μπάτσους και τους δικαστές, πέρα απ' τους ειδικούς και τους δημοσιογράφους υπάρχουν και χιλιάδες πρόθυμοι ρουφιάνοι πίσω απ' τις οθόνες τους με σκωμένο το δάχτυλο, έτοιμοι να σε καταδικάσουν.

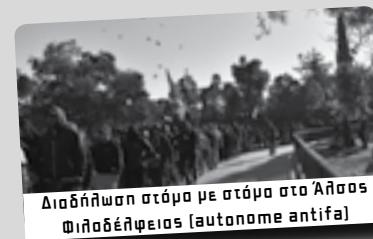
Athens Antifa σε δύσκολους καιρούς

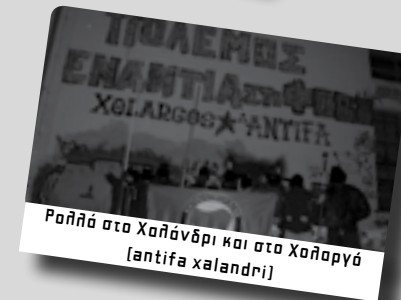
Ραήλα στο Βυμαράκιο
[antifa patissia]

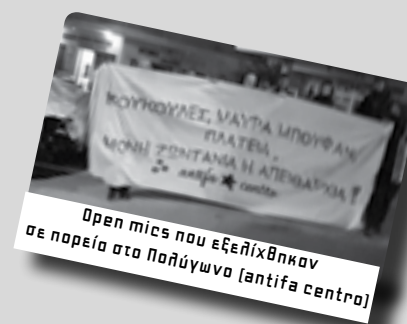
Open mics στον Πειραιά
[antifa peiraias]

Διαδήλωση στόμο με στόμο στο Άλσος
Φιλοδέλφειας (autonome antifa)

Ραήλα στο Χαλάνδρι και στο Χαλάργο
[antifa xalandri]

Open mics που εξερίχθηκαν
σε πορεία στο Παύλυνο [antifa centra]

Open mics στη Νέα Σμύρνη
[antifa south]

Το είπαμε και πριν, αλλά το ξαναλέμε: δεν κάτσαμε με σταυρωμένα τα χέρια, μόνες και φοβισμένοι στα σπίτια μας, όπως θα ήθελαν οι ειδικοί και οι αρμόδιοι στα υπουργεία. Τον τελευταίο χρόνο υπερασπιστήκαμε την αξιοπρέπειά μας, την πόλη μας και τις γειτονιές μας με όποιον τρόπο μπορούσαμε. Συλλογικά και αυτόνομα, μακριά από τις υποδείξεις αριστερών και δεξιών. Συζητήσαμε, βάψαμε τοίχους, μοιράσαμε κείμενα, διαδηλώσαμε, στήσαμε αυτοσχέδιες συναυλίες σε πάρκα. Γνωριστήκαμε με άλλους δικούς μας στους φυσικούς μας χώρους, στους δρόμους και στις πλατείες. Παρακάτω είναι μερικά πρόσφατα στιγμιότυπα της δράσης των antifa ομάδων της Αθήνας στην εποχή της καραντίνας. Support your local antifa, support your local park!

Ο άγιος Αντρέας στη Λαμπρινή
Η πλατεία Φειδά
Η Αγία Ειρήνη στο Γαλάτσι
Η πλατεία Σκύρου
Η πλατεία Παπαδιαμάντη
Το πάρκο Δρακοπούλου
Το πάρκο Φιξ
Το πάρκο στον Αγ. Ελευθέριο
Η πλατεία Αμερικής
Η πλατεία Κολιάτσου
Η Φυτευτή
Η πλατεία Καραμανλάκη
Η Ζούγκλα
Το Γουέμπλεϊ
Το Σιντριβάνι
Η πλατεία στον Αγ. Νικόλαο
Τα Θυμαράκια
Η Γκράβα
Και ένα σωρό άλλα πάρκα, πλατείες, πεζόδρομοι,
καβάτζες, προαύλια, σκαλάκια

Εκεί που καθημερινά η κουλτούρα μας δίνει ζωή στις
γειτονιές, εκεί που δημιουργούμε ένα κόσμο από
τα κάτω. Εκεί που μιλάμε τις δικές μας γλώσσες,
εκεί που φτιάχνουμε κώδικες, νοήματα, μουσικές,
κοινότητες. Αυτά είναι τα μέρη που γέννησαν το
antifa. Αυτά τα μέρη είναι antifa!